

בינו חננאל

גטטיבה או נדיירה. ס
מדלצנן חכל נט
על' מד: ופס פילס זקונטוליס
זקונטוליס מלוטיס דמוהזלייס ס

ט מומך מוס וסלה געל ציליחן ייס צו (ויקילע נא) קלומל גה בצען דלען יאנטה ממונע ווועס ממת דאולרייסה פוגה. האן שאהי

לודג הוו צלו. חתן מלוחנו מעט כל
לו ומקור נעצות כן מזוזת מוס ולוי
טפיטין צו מוס ויחס טפיטין צו מוס קנסותי
הוון בינו ונחין ממנה: מזוז דליתם

(ג) סבישת פ"ד מ"ג ביטין מד:
כבודות לד' ; (ד) ע"י פלאס"מ
עויליגון ק. ד"ה וואלהם ג"ז;
(ה) ביטין מד: כבודות לד'
(ו) בגוון נם ובאי' ; (ז) קבון
יח' ; (ח) סקוטס נ. טוקטומיל סט
פ"ג ; (ט) פסקיטס נ. (ו) געליש
יח' ; (ט) געלויא. פ"ג ; (ט) קבון
יח' ; (ט) סקוטס נ. ; (ט) ג"ל

הגהות הב"ח

בנו אחריו מושם תמציא לומר מכבר מטה קנסו בנו אחריו עלייה מצוות הכא לא ליתיה או דלמא איתה אל הנזורה ביעיטה תזרע למוציאי רה לא תזרע למוציאי בר חיניא נקמין עה אלמא לדירה קנסו רבנן הין לדירה קנסו רבנן אמר אכ"ז ומת לא קנסו בנו חזק שאינו ניכר לא קנסו רבנן לבירה לא לוחץ בהם כבידים כל: גמ' בעא מיניה פבעולה שאין לו מה יוצרך המוכשר שאין לאו לאו אהוי שבר קא מפרש אתיביה רוי חוב במועד ואם אין לו מה יאלל ה' כל לאו מינה מותיק רב מננות עישן מלאה כה היומיין והכרחיין

מוסף ראש"י

בפערולה שאן לו מה יאכל ה'ז לאו לאתיו שבר קא מפרש איתיביה ר' חוכם מועדר ואם לאן לו מה יאכל ה'ז כל לאתיו מאוי לאו מעינה מותיב רב מניינז עוזין מלאכה ת החיטין והספרן טכין ד הידiot הופר ד הספרן והគנסין הימ וויזא מבית וללבס בחולו של לה שאן לו מה יאכל מיל הנורה לרה'ר סודר מעתה לבכל לישתאות ר' בר אשי מועד פסידא שרואין ר' ברקן וווך י'ט שרואין מפנין מבית לביתן אם חושש להם ממן אמר אבי' כסיפה אתה מוליכין ומביאין כלין ליה לאן בארכעה בחולו של מועדר באנן בריך

רבא מרוב נחמן שבין
יאכל מהו א"ל התניא
לו מה יאכל לאחתיו
פעולה א"ל לא פרוי
אבי⁽⁶⁾ אין כתובין⁽⁷⁾ או
אין מאמינו לו מה
יכתוב שבר פעהול
חלאתהי שבר פעהול
ששת⁽⁸⁾ חח"א שלשל
בערבי פסחים עד
והוכבם⁽⁹⁾ "החייטין"
בדרכו בחולו של
שבן הביאן⁽¹⁰⁾ ממדינת
האסורין מותרים לს
מועד ויאי ס"ד שבר כ-
דרה אינכא שבר פעהול
בנין לשחררי שבן⁽¹¹⁾
מתוקף לה רבנית א
גיטין ושוכרין אלא
משום טיראה הוא
יום טוב הוא מידי
שרו רבנן: מתני'!
מביאין כלים מבית ה
רישא אין מפנין כלל
כלים מבית החומפּן:
מבית האומן ורמיגרא
לצורך המועד ושינויו
איביעת איכוא הא ו/or

¹⁴ בראון, קון וויליאמס, *הנישות והרשות*, עמ' 20; שטרן, *הנישות והרשות*, עמ' 10.

מי שהפָּרְקָשָׁן מִזְמָרְתָּן קָטָן

הנורות ה'ב
 (א) מתני' והמוציא ממוותם:
 (ב) ש"ג ד"ס ס"ב כפירי
 מקונה נזקן שאור מום
 (ג) ח"ב ב"ד ב"ה ב"ג ב"ה
 (ד) ר' הנילס מיטש פטמה כי עכ"י ט'
 (ה) ב"ה ב"ג ב"ה ב"ג ב"ה
 (ו) ר' ג' אסgas ווּחָנָן נמי^ת
 (ז) תרבלין דילוין מדclin
 (ט) ב"ק:

הגהות תגר"א

הגהות מהר"ב
רויישרווי

[א] גמ' מפקן נחקר מהלך
הסוס היה מלחמי. וזה נמהק
בגמ' ז' בפמחים נא ע"ז כל
ההילנו ומשו"ק צומך
ע"ז הסוס ממיירם וכו'
ובמיסרלט"ה ס"ט:

מוספֵּ ר'שׁי

בגון כד מבית
תתקנין תקדדר וטוס מיתת חזקיה.
בגון כה מבית
תתקנין תקדדר וטוס מיתת חזקיה.

הדרן ערד מיל שפהפֿר

ג. הד"ז אשכחנה בא' ב' כביצה (יא:) שהתיירן
וחכמים מכלו כמה דברים
בחינתה משפט שחתה
ר' יוסט מלמד עין ס"פ פ' מילוי.
ד. הנה אמר ה' המת' אין
כל תחון טם תhor מצעל
ר' יוסט. ג. היה נ"ל דהו' ג' דכל
ל, ו' ליעס'ם. ד. דכל

בנין מושג אחד. בפונטולוגיה העממית דמיון מלה למשנה נזכר כבן מושג אחד.

טומן סיעו מילקה: טמלהים נכללים.

ונככלים לקיים לנו (פמ' ۶۹ מ.).

הנושאים הנדרשים בהנחיות מוסרים כטבילה וכטבילה וכן כטבילה וכטבילה וכן כטבילה וכטבילה.

הדרן על מ' שפהך
המונע לחקיריו. ככלומר כנונען
וירוחם. והר חיק: *לכטום יטב*.
וועכל קולקצייניסטי. *טבזטער זונען*
וועגען דדרלו. סולעל ווילן.
פומתנו לאה' ג' צהאר מוניות: פומת
ולעם חד גונעל ולע' חד. קאנז
בדערליך גען ערין מוכך דדרליך: סה
פפיארי. סיט נחמצד סקונס גוינז ^ט
וועומת אונטה: *גאנזען* מוכך דדרליך כונן
לרכז ווילסינען ^ט סטל עריען דערזיך
טומונען אין ווילס מודרן ערין לויין
המקדים פלנץ הפלט פלאטסן מומר:

אלל כל קפלטש אל סוקו המהילן צב'ת נמלת'ה ש' אלל כל גולוניאוטה רוכין ואילן בון חותם אוניאוטה

זה מוכיח ^ה דחנות פטומת גל מילכתו ולכ' סוג' ממי' כ' ב' י"ט ו' למ' צמל סמווד' ז' דב' עלי' י"ע סמלון והתנייא ^ו אמרין כלים מבית האומן כגון מבית ה cedar וכוס מבית הוגג אבל לא צמר מבית הצבע ולא כלים מבית האומן

אצלו ואם אינו מאמין מניהו בבית המשפט לו ואם חושש להם שםיא נגנו [אי] א' (מן לחצר אחרת ואם אינו מאמין) מביאן בצענה בתרוק ביתו הרצת מביאן מוליכין קשיא דקתי אין מביאן וכל שכן שאן מוליכין אלא מהורתא כדשנין מעקרא:
מתני' מהפין את הקציניות בקש רביה רודה אומר: אף מעבין רומכרי פרות בסות וכלהם מוכרים בצענה ל佐ך המועד החיצין והרשויות והగורומות עשוין בצענה על עצמן: גמ' פליini בה רבוי חיא בר באא ורבוי אם והרויירו משמייה דהתקה ורבוי יותנן חד אמר מהפין אקלשי מעבין אסומי וחד אמר מהפין בין אקלשי בין אסומי מעבין עשה אותו כמיין כרי תניא גמי הcy מעבין עשה אותו כמיין כרי דברי

ובכלם מוכרין בזגעה וכו': איבעיא להו הן
בדרי כלל או דלמא דהו עברי בזגעה ת"ש
זגעה לזכור המועד לר' יוסי אמרת תנרי
לא יהו מוכרין כל עיקר יצדי חיות ועופות
עד רב' יוסי אומר צדי עכו הן החמיירו על
ישושי חילקא טרגים וטיסני בזגעה
שורשי ציפוריו הן החמיירו על עצמן שלא יהו
לקלא הרא לתרתי טרגים הרא לתרלה טיסני
ו אמר בונתא מירובי ^ט חילקא טרגים וטיסני
דר הרא לתרהי לתרלה ולארבעה משום הци
אללא למד' בונתא אמראי טמאן בכל מקום
ראי לאו דרשרא להו במיא לא הוה מוקלפאת
חלקיחו מוחיבי ^ט הנדרן מן הדגן אסור אף
מומותר באורו בחילקא וטרגים וטיסני בשלמא
וחודח לארכבה שעיר דנפכו להו מתרות דן
אך קשיא ראב הונא ^ט שרא להו להנדו כרופיתא
שוקא איזיבנה ובנהן ^ט חנות תורה מהורה
להר' פותח אהת ונועל אחת וערוב
יא ומפרט את שוקן העיר בפירות בשבייל
ו' ^ט התהארון אין שלא מפני כבוד יט לא
בהבא רבפיו הא הרברליין.

עלך מי שהפך

הדרן על מיל שפהך
וְאַלּוּ מִנְחָה בְּמֹעֵד. מוסך דמן
צְלִיכָן פְּלִיקָן נְבִיסָן
שְׁעָזָן מְלוֹן כְּמוֹעֵל כְּמוֹ מוֹכִי
פְּרִימָה דְּגַעֲסָס דְּקִין קְמִי וְלֹאִי
עַשְׂמָס צָלָן דְּקִין לְזָקָן כְּמוֹעֵל:
וְדָדוֹצָא מְבִתָּא אַסְוָרִים. סְלָמָן
יוֹלְן גְּלָלָן קוֹסָן כְּמוֹעֵל
סְלָמָן מְנִינָן לוֹ נְגָמָן וְפֶלְנוֹן
מְנִינָן לוֹ הָלָן עַלְן נְמָדָס
נְגָמָן נְבִיטָם סְקָמָקָוִין: [כ' ב' בְּלָוְטָמִין]
וּמְנוֹשָׁס

ר' יהודה: מוכרי פירות כ sober
החמיירו על עצמן דלא הו עזם
מוכרי פירות כסות וכליים מושב
טבריא הן החמיירו על עצמן
ונגים צידין בענעה לזרק האב
עצמן של לא יה אידי כל עתיק ר' יוסי אמר
לזרק המעד ר' יוסי אמר אבוי
דושני כל עתיק אמר אבוי ואבון
חדא לאכבה יא אתא רב דידי
טמאין בכל מקום בשלמא לא
טמאין בכל מקום דאתא כשר
הדא לא כשר כון דמייקו טמיין
ואילאי קרי ליה חילקא שקלק
בפלו המצרי בש ומותר בלח
למי' חד חד לתרוח חד לתלה
אלא למ' דכונתא דגן מעלייא
למייל לבוני כי אורה חיינו
לפטיטו פותח ונועל כדרכו פ
יום טוב האחרון של חג מורה
כבוד י'ת האחרון מפני כבוי
לא קשיא

